

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **M. Z.**, zastoupeného JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem se sídlem Kostelní náměstí 233/1, Litoměřice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2014, čj. 2075/14/5000-14306-705194, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 5. 2015, čj. 15 Af 21/2014 – 46,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Finanční úřad v Roudnici nad Labem dodatečným platebním výměrem ze dne 16. 11. 2012, čj. 86492/12/198971500424, doměřil žalobci daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2009 ve výši 42 952 Kč a stanovil penále ve výši 8590 Kč.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 2. 2014, čj. 2075/14/5000-14306-705194, změnil rozhodnutí finančního úřadu v části týkající se bankovního spojení, ve zbývajících částech rozhodnutí potvrdil.

II.

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem a podáním ze dne 27. 4. 2015 požádal o osvobození od soudního poplatku za žalobu.

4. Krajský soud usnesením ze dne 18. 5. 2015, čj. 15 Af 21/2014 – 46, žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl, protože shledal prohlášení žalobce o jeho majetkových poměrech nevěrohodným. Žalobce tvrdil, že je nezaměstnaný, nemá žádné příjmy, ani majetek vyšší ceny. Jediným příjmem rodiny, kterou kromě žalobce tvoří jeho manželka a dvě nezletilé děti, je rodičovský příspěvek ve výši 7300 Kč. Po odečtení nájemného ve výši 2500 Kč by rodině žalobce o počtu čtyř osob zbývala na úhradu základních životních potřeb a splácení dluhu ve výši 18 343 Kč částka pouze 4800 Kč. Krajský soud považoval za nevěrohodné, že by čtyřčlenná rodina byla schopna z uvedených příjmů hradit veškeré náklady spojené s bydlením a zajišťováním základních životních potřeb (např. vyživovací povinnost k nezletilým dětem), a to zejména za situace, kdy rodina žalobce nepožádala o pomoc ze strany státu. Soud proto uzavřel, že žalobce musel zamlčet podstatné okolnosti ohledně své finanční situace.

III.

5. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodu, který podřadil pod § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

6. Namítl, že v prohlášení o svých majetkových poměrech uvedl pravdivé a úplné údaje. Krajský soud neprovedl dokazování. Závěr, že žalobce zamlčel podstatné okolnosti o své finanční situaci, proto nemá oporu ve zjištěném skutkovém stavu a nebyl prokázán. Soud mohl stěžovatele vyslechnout. Výpočet, který krajský soud provedl z částky životního minima, také splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Závěr soudu o nemožnosti žít ze stěžovatelem uvedené částky nebyl ničím podložen. Napadené rozhodnutí je proto podle stěžovatele nepřezkoumatelné.

IV.

7. Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že krajský soud vyšel z podkladů, které měl k dispozici. Kasační stížnost proto považoval za nedůvodnou.

V.

8. Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

9. Kasační stížnost není důvodná.

10. Nejvyšší správní soud se již zabýval skutkově a právně obdobnými věcmi stěžovatele v rozsudcích ze dne 29. 7. 2015, čj. 9 As 121/2015 – 20 a čj. 9 As 141/2015 – 27, a ze dne 30. 7. 2015, čj. 9 As 142/2015 – 20. Nyní neshledal důvod, aby se od svých dříve vyslovených závěrů odchýlil.

11. Soud opakovaně potvrdil, že povinnost doložit nedostatek prostředků je jednoznačně na účastníkovi řízení, který se domáhá osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud nezjišťuje výdělkové a majetkové možnosti

žadatele z úřední povinnosti (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, čj. 7 Azs 343/2004 – 50, č. 537/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 26. 8. 2009, čj. 1 As 39/2009 – 88). Krajský soud proto nebyl povinen provést dokazování. Bylo na stěžovateli, aby soudu dostatečně věrohodně popsal a prokázal své majetkové poměry.

12. Tuto povinnost ovšem stěžovatel nesplnil. S ohledem na obsah prohlášení stěžovatele o jeho majetkových poměrech Nejvyšší správní soud souhlasil s krajským soudem, že tvrzené skutečnosti nejsou věrohodné, neboť čtyřčlenná rodina by nebyla schopna hradit veškeré náklady související se zajišťováním svých základních životních potřeb (tj. jídla, ošacení a dalších nákladů souvisejících s běžným chodem domácnosti; kromě bydlení) z částky 4800 Kč. Z těchto prostředků navíc stěžovatel údajně splácí závazky vůči svým věřitelům Okresní správě sociálního zabezpečení a Vojenské zdravotní pojišťovně (srov. rozhodnutí citovaná v odst. 0, v nichž Nejvyšší správní soud posuzoval shodná prohlášení o majetkové situaci stěžovatele a dospěl k závěru o jejich nevěrohodnosti).

13. Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení krajského soudu nezákonným ani nepřezkoumatelným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

14. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. září 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu